

Cat Walk på Gubbö-Kupa

Gubbön 14 juni. Strålände sol, Sydostlig vind. Ca 22°C, i havet ca 18°C.

Efter en kort kryss upp till Gubbön la vi till vid halv ett tiden.

Två tyska båtar hade lagt sig lite egoistiskt längs på premiumplatserna. Men viken är tillräckligt stor för alla.

Vi hade stämt träff med havets sjönheter. SpeciElla, Sayonara och Hiawata.

Vi hade pratat med Lars-Gunnar och Lisbeth i SpeciElla. De hade övernattat i Jutviken och var på gång. Men det var Sayonaras segelplan som dök upp först. De rev seglen på fjärden och gled sedan in bredvid oss. Varvid ett glatt hälsande följde. Knapp hade tamparna kommit i land innan SpeciElla var på väg in. Som vanligt varmt och vänligt hos familjen Lundin i SpeciElla. Vi hade sett ett mäktigt segelplan på fjärden på väg förbi Kupan. Nu dök det upp i vikens mynning. Majestätiskt gled Hiawata in. De rev segel in mot viken. Med påföljd att vänligheterna fortsatte.

När kilarna satt i berget och alla tampar var justerade, allmän förbrödring.

SpeciElla 155, Trollflöjten 103, Sayonara 10600, Hiawata 96
Från vänster; Lars-Gunnar, Peter, Henry, Åsa, Lisbeth, Cecilia, Robert.
Bakom kameran Pia.

Kaffe på solvarm klippa. Någon i SpeciElla hade med nybakad paj. Mmm. Gott.
Och kaffet smakade också extra gott i goda vänners lag.

Men plikterna kallade. När båtarna låg bra och alla kapell var på, påbörjade vi den strapatsrika stigningen upp till kupan.

Ett ca fyra meter högt stenkummel 30 meter upp på klippan.

Väl uppe på Gubböns flata topp fick vi belöningen. En fantastiskt fin utsikt. Vilken besågs och beundrades.

På vägen tillbaka fotografering av de seglande fotomodellerna.

Åter vid båtarna bars det förfriskningar till Trollflöjtens sittbrunn, följt av noggrann besiktning av båtarna.

Att fyra Omega 42:or som möts upp kan vara så lika, men så olika.

Seldenrigg, Isomatrigg, Benns med raka spridare och backstag, Benns med svepta spridare. Tre med fiol, tre med rulle på förstaget. 6-skuret storskot, 8-skuret storskot, 6x3 (?) skuret storskot.

Olika mycket teak på däck. Somliga med behandlad teak.

Inombords var de också olika. Jag hade i min enfald trott att vi hade lika inredning fram till Lidköpingbåtarna. Men så var det inte. Fyra olika. Ingen stor skillnad, men en klar skillnad. Ingen bättre, snyggare eller flottare. Jag tror att i det här fallet är det var man seglar (bor in) sig på den båt man har. Det fanns praktiska och estetiska fördelar i alla fyra.

Om jag kommer ihåg rätt var även motoralternativen fyra olika. Här måste jag erkänna att jag svävar på frågan. Vi är ju seglare, så det var bara något som nämndes.

En trevlig och arbetsam dag gick snabbt och hastigt, så blev det dags att ta ner flaggan, och ingen hade ens påbörjat maten.

Vi blev alla inviterade att ta med den till Hiawatas supstuga. Snygg, ljusa fönster och rymlig.

Vi satt åtta vuxna kring bordet utan att trängs. Fantastiskt!

I den hjärtliga värmen i Cecilia och Roberts supstuga fortsatte glammet och det pratades i munnen på varandra till takten till porslinets skrammel.

Hastigt blev det ett nytt dygn. Det verkade som ingen ville röra på sig, långsamt bröt vi upp. Innan disken var klar började det ljusna i öster.

Gubben 15 juni. Vacker helt klar himmel som fram emot och efter frukosten drog igen.

Kalla låga blygrå regnmoln drog in från havet.

De hurtfriska tog ett morgonbad medan solen värmde.

Efter frukost och allmänt uppbrott.

Hiawata lämnade, Sayonara lämnade, SpeciElla lämnade Gubbö-Kupa viken.

Lågmält, värdigt och stilt. Alla tre gjorde samma procedur. Hastigt var de borta.

Jag har inte sett det förut, men det var en syn för gudar.

Det är fult att titta damer i rumpan, men vackert är det...